

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1543/2025
22.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 834/25 од 23.12.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 331/25 од 09.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 834/25 од 23.12.2025. године, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 331/25 од 09.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 1849/23 од 16.01.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ за које му је, на основу члана 4. став 2, 42, 45. и 54. КЗ, претходно утврђена казна затвора у трајању од три године, а затим му је на основу члана 67. став 1. у вези става 3. КЗ у члана 60. став 1. КЗ опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду К 599/23 од 09.06.2023. године, којом му је због два кривична дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања од две године, па му је узимањем као утврђене казне затвора у трајању од пет месеци, на основу члана 60. став 2. тачка 2) и члана 63. КЗ изречена јединствена казна затвора у трајању од три године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.10.2023. године па надаље. Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 246а став 5. КЗ у вези члана 79. став 1. тачка 7) и 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојних дрога чија врсте и количине су ближе означене у изреци пресуде. Окривљени је ослобођен дужности плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 331/25 од 09.05.2025. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Тијане Филиповић, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду К 1849/23 од 16.01.2025. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеном АА за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од две године, а затим му из опозване условне осуде изречене правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду К 599/23 од 09.06.2023. године задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од пет месеци, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.10.2023. године до 09.05.2025. године. У преосталом делу жалбу браниоца окривљеног одбијена је као неоснована, и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 834/25 од 23.12.2025. године против наведене пресуде Апелационог суда у Београду, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. КЗ и члана 246а став 2. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужилаштва браниоца окривљеног па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је у конкретном случају повређен закон у корист окривљеног АА, тиме што је другостепени суд, преиначавајући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, окривљеном за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредаба о ублажавању казне претходно утврдио казну затвора у трајању од две године, а затим га, узимајући као утврђену казну затвора из опозване условне осуде, изречене правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду К 599/23 од 09.06.2023. године због два кривична дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца.

Ублажавајући казну за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ на описан начин, другостепени суд је, према мишљењу јавног тужиоца, учинио повреду закона из члана 57. став 3. КЗ у корист окривљеног, обзиром да је за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ, за које је прописана казна затвора од три до десет година, утврдио казну затвора испод посебног законског минимума иако је окривљени раније осуђиван због истоврсног кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ. Околност што је окривљеном опозвана условна, по ставу јавног тужиоца, не значи да се окривљени сматра

неосуђиваним, како то погрешно налази другостепени суд, већ је и даље реч о повратнику који је осуђиван за истоврсно кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва нису основани.

У конкретном случају, другостепени суд је, испитујући правилност одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца окривљеног, у смислу члана 451. став 2. тачка 1) ЗКП, имао у виду да је првостепени суд приликом доношења пресуде, као олакшавајућу околност ценио да је окривљени лице млађе старосне доби (рођен ...2002. године), и да му као отежавајућу околност није ценио што је раније осуђен правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду К 599/23 од 09.06.2023. године, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ извршеног 31.12.2022. године и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ извршеног 18.02.2023. године, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања од две године, и то услед опозива условне осуде изречене том пресудом, будући да је јединствена казна затвора у трајању од пет месеци узета као утврђена приликом изрицања јединствене казне затвора у трајању од три године и три месеца.

Налазећи да наведену олакшавајућу околност, у одсуству отежавајућих околности, првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ није ценио на одговарајући начин, односно да јој није дао адекватан значај, другостепени суд је оценио да је, у конкретном случају, реч о нарочито олакшавајућим околностима које указују на то да се и ублаженом казном може постићи сврха кажњавања због чега је окривљеном, на основу члана 56, 57. став 1. тачка 3) и члана 60. став 1. за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године те је, узимајући као утврђену јединствену казну затвора у трајању од пет месеци из опозване условне осуде, окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца.

Поступајући на тај начин, другостепени суд је није учинио повреду закона из повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. КЗ и члана 246а став 2. КЗ у корист окривљеног, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости.

Према налажењу Врховног суда, у ситуацији у којој се окривљеном суди за ново кривично дело из члана 246а став 2. КЗ и истовремено врши опозив раније изречене условне осуде због два кривична дела из члана 246а став 1. КЗ, након чега се по правилима за стицај окривљени осуђује на јединствену казну, та ранија осуђиваност окривљеног по пресуди из које је условна осуда опозване, не може се узети као отежавајућа околност ни приликом претходног утврђивања казне за ново кривично дело нити код изрицања јединствене казне, па је другостепени суд овлашћен да применом члана 56. тачка 3) ЗКП и члана 57. став 1. тачка 3) ЗКП окривљеном за кривично дело из члана 246а став 2. КЗ утврди казну затвора у трајању од две године и да га, узимајући као утврђену јединствену казну затвора у трајању од пет месеци из опозване условне осуде, осуди на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 331/25 од 09.05.2025. године није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. КЗ и члана 246а став 2. КЗ, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић